

Остання гостя на весіллі

КУПИТИ

Про книгу

Френк Шатовскі - ветеран війни в Перській затоці й водій сервісу доставки онлайн-замовлень. Він уже три роки не спілкувався зі своєю донькою Меґгі. Тож коли несподівано отримує запрошення на її весілля, хапається за можливість виправити ситуацію.

Меґгі знайомить батька зі своїм нареченим, Ейданом Ґарднером, - сином впливового мільярдера і відлюдькуватим художником, що спеціалізується на моторошних портретах. Під час весільних урочистостей Френк вирішує дізнатися більше про сім'ю Ґарднерів і помічає чимало дивного. Близькість Ейдана з учителем мистецтв, поведінка його матері, чутки про сімейну таємницю. Подейкують, що Ейдан міг бути причетний до зникнення 21-річної дівчини. Чи навіть до чогось більш жаского.

Екран телефона засвітився словами «Невідомий абонент», що зазвичай означало якусь аферу, але мені знічев'я захотілося потеревенити, тож я відгукнувся:

— Алло?

— Тату?

Я так різко підскаочив, що вперіщився колінами об кухонний стіл, розлив каву на шпондерок із яйцями.

— Меггі? Це ти?

Вона відповіла, але я не міг розібрати слів. Її голос був слабкий. На лінії щось шипіло й тріщало, ніби зв'язок ось-ось перерветься.

— Зачекай, люба. Я тебе ледве чую.

Кухня — найгірша кімната в будинку для приймання дзвінків. Сигнал ніколи не сягає більше однієї-двох поділок. Я відніс телефон до вітальні й спіткнувся об якусь дошку, яку обрізав, шліфував і морив. Такий собі невеликий столярний проєкт, щоб убити нічний час; зрештою все це колись перетвориться на журнальний столик. Але я зроду не міг змусити себе закінчити роботу, тому весь килим був завалений шурупами й тирсою.

Я пробрався крізь безлад і кинувся коридором до дитячої спальні Меггі. Там було крихітне вікно з краєвидом на наше подвір'я і старі залізничні колії Лакаванни. І коли прихилився до скла, то сигнал підскаочив аж до трьох поділок.

— Меггі? Тепер краще чути?

— Алло?

Вона все ще звучала наче за мільйон миль звідси. Ніби телефонувала з-за кордону. Або з якоїсь хащі десь глибоко у віддаленій дикій місцевості. Чи з багажника покинутої автівки, закопаної на дні підземного гаража.

— Тату, ти мене чуєш?

— З тобою все гаразд?

— Тату? Алло? Ти мене чуєш?

Я притиснув телефон до вуха и вигукнув:

— Так, так, я тебе чую. Де ти? Тобі потрібна допомога?

ЗВ'ЯЗОК ПЕРЕРВАВСЯ.

Дзвінок був невдалий. Наша перша за три роки розмова не тривала й хвилини.

2

Зате тепер у мене був її номер. У мене нарешті з'явився спосіб контактувати з донькою. Я натиснув кнопку («зателефонувати» й почув, що лінія зайнята. Спробував іще раз, два-три-чотири рази: зайнято-зайнято-зайнято.

Бо вона телефонувала мені. Я був такий схвильований, що мої руки тремтіли. Змусив себе припинити набирати номер і чекав, поки озветься телефон. Сів біля підніжжя ліжка й нетерпляче озирався кімнатою своєї доньки.

Усі її старі речі досі були тут. У мене ніколи не було гостей, зроду не виникало жодної причини позбуватись їх. Усі ці плакати зі старшої школи все ще були приліплені клейкою стрічкою до стін: «Ван дірекшн», «Джонас бразерс» і кумедний усміхнений лінивець, що висів на дереві. У кімнаті також була велика полиця зі спортивними трофеями й великий плетений кошик, наповнений м'якими іграшками. Здебільшого я тримав двері кімнати зачиненими й намагався ігнорувати її. Але час від часу (частіше, ніж хочу зізнатися) заходив досередини, сідав у її велетенське крісло-мішок і дозволяв собі згадувати часи, коли ми всі ще були разом і жили як одна родина. Згадував, як ми з Коллін утискалися в мале двоспальне ліжко, а Меггі плюхалася між нами і ми реготали до сліз, читаючи «На добраніч, горило»? Мій телефон знову задзижчав.

Той самий невідомий абонент.

— Тату? Зараз краще чути?

Тепер її голос звучав чітко. Наче сиділа безпосередньо поруч зі мною, переодягнувшись у піжаму із зображеннями героїв «Короля Лева», і готувалася до сну.

— Меггі, ти в порядку?

— Я в порядку, тату. Усе добре.

— Де ти?

— Удома. Тобто у своїй квартирі. У Бостоні. І в мене все добре.

Я чекав, що вона продовжить, але донька нічого не казала. Можливо, не знала, із чого почати. І я теж, правду кажучи. Скільки разів уявляв собі цей момент? Скільки разів репетирував цю розмову, стоячи в душі? А тепер, коли нарешті до неї дійшло, усе, що зміг випалити, — це:

— Ти отримувала мої листівки?

Боже, я ж стільки листівок надіслав цій дитині: на день народження, на Гелловін чи й просто так! Завжди з десятьма чи двадцятьма доларами на кишенькові витрати й кількома рядками.

— Я всі отримала, — сказала вона. — Насправді я вже давно хотіла зателефонувати.

— Мені так шкода, Меггі. Уся ця ситуація...

— Не хочу про це розмовляти.

— Добре. Гаразд.

Я почувався як один із перемовників щодо заручників на гарячій лінії 911. Моя головна мета була втримати Меггі на зв'язку, підтримувати розмову, тому перейшов на безпечнішу тему:

— Ти все ще працюєш у «Кепесіті»?

— Авжеж, нещодавно три роки виповнилося.

Меггі так пишалася цим місцем праці. Її взяли на роботу приблизно тоді, коли почалися проблеми між нами, і задовго до того, як хтось узагалі вперше почув про цей проект. Тоді це був лише один із тисячі стартапів Кембриджа, що обіцяли змінити світ за допомогою нової надсекретної технології. Зараз у них працює вісімсот людей, розкиданих по трьох континентах, і вони щойно запустили рекламу Супербоулу з Джорджем Клуні й Метом Деймоном. Я прочитав усе, що зміг знайти про цю компанію, завжди вишуковуючи хоч якусь згадку про свою доньку або бодай якусь інформацію про її життя та кар'єру.

— Ці нові «шевроле» виглядають приголомшливо, — сказав я. — Тільки-но ціни знизяться...

Вона урвала мене на півслові:

— Тату, у мене є новина. Я виходжу заміж.

Вона не витримала павзу, щоб дати мені переварити інформацію, а просто взялася викладати подробиці, ніби вже не могла тримати їх у собі. Її нареченого звали Ейдан. Йому було двадцять шість років. Його родина влаштовувала прийняття у своєму будинку в Нью-Гемпширі. Але я застряг на першій фразі.

Вона виходить заміж?

— ..І попри все, що сталося, — правила Меггі, — я б дуже хотіла, щоб ти також був присутній.

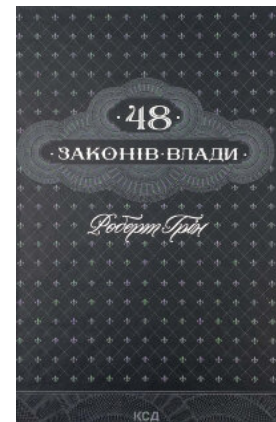
Рекомендована література

Жага. Книга 6:
Плекання

Вберегти
Тринадцятого. Книга 2

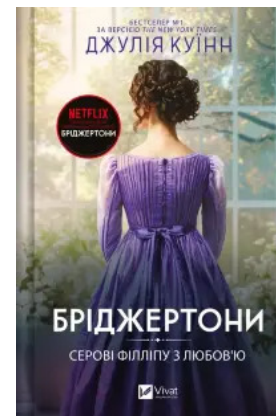
48 законів влади

Бріджертони. Герцог і я

Останній лист

Бріджертони. Серві
Філліпу з любов'ю

Перейти до категорії
Трилер

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ